

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33
OSL-21/Wu/2021

ORZECZENIE

z dnia2021r.

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący:

Członkowie:

.....

Protokolant:

w obecności Zastępcy Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu2021r.
sprawy

.....Nr PWZ:

obwinionego o to, w trakcie wizyty w dniu2019r w NOCh nie wykazał należytej staranności poprzez fakt, że nie wykonał badania przedmiotowego chorej zlecił leczenie bez zbadania pacjentki

czym naruszył : art. 8, 9 KEL i art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty z dnia 05.12.1996r.

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich:

- I. Uznał winnym zarzucanego mu czynu, czyn ten kwalifikuje jako naruszenie art. 8, 9 KEL i art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty z dnia 05.12.1996r.
- II. Na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 1 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich wymierzył Obwinionemu karę upomnienia.
- III. Kosztami postępowania postanowił obciążyć Skarb Państwa.

.....

UZASADNIENIE

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku /zwany dalej Rzecznikiem/ otrzymał w piśmie z dnia2020r. zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu deliktu dyscyplinarnego - zaniedbania w sztuce medycznej wobec, zmarłej w dniu2019r.

dowód: pismo z2020r.

W dniu2020r. Rzecznik wydał postanowienie o wszczęciu postępowanie wyjaśniające w sprawie podejrzenia popełnienia przewinienia zawodowego przez lekarzapodczas udzielania świadczeń zdrowotnychw dniu2019r. w Poradni Nocnej i Świątecznej Opieki

dowód: postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego

Rzecznik w dniu2021r. wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutu/zwanemu dalej Obwinionym/, zarzucając mu, że w trakcie wizytyw dniu 2019r w NOChnie wykazał należytej staranności poprzez fakt, że nie wykonał badania przedmiotowego chorej, zlecił leczenie bez zbadania pacjentki. W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 8 i art. 9 Kodeksu Etyki Lekarskiej i art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry z dnia 05.12.1996r.

dowód: postanowienie o przedstawieniu zarzutów

W dniu 2021r. Rzecznik sporządził, a następnie przekazał do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku wniosek o ukaranie Obwinionego

dowód: wniosek o ukaranie

W dniu2021r. Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku rozpoznał sprawę przeciwko i wydał orzeczenie.

dowód: protokół rozprawy z2021r., orzeczenie z2021r.

Na podstawie zebranego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu2019r. w ramach Nocnej i Świątecznej Opieki Chirurgicznejdyżur pełnił Obwiniony

Do powyższej placówki w godzinach rannych (*ok. godz. 8*) zgłosiła się, która w trakcie wywiadu poinformowała Obwinionego lekarza, że ma kamienie w woreczku żółciowym, silny ból brzucha, wymioty, nadto, że jest słaba i nie spała w nocy. Pacjentka wymagała pomocy przy ubraniu się i nie poruszała się samodzielnie z powodu złego stanu ogólnego. Do przychodni przyjechała wraz z rodziną.

Przyjmujący chorą Obwiniony (*nie wstając od biurka*) zlecił - jedynie na podstawie badania podmiotowego - podanie leku rozkurczowego w gabinecie zabiegowym poradni. Obwiniony nie wykonał pełnego badania omijając badanie przedmiotowe, nie wydał żadnego skierowania na badania dodatkowe, a także nie skierował chorej do szpitala. Dodatkowo zalecił pacjentce udanie się w dniu następnym do lekarza rodzinnego celem pobrania skierowania na badanie USG jamy brzusznej.

Pokrzywdzona udała się wraz z rodziną do domu, gdzie kilka godzin (*ok. godz. 11*) później zauważono, że jej brzuch jest bardziej opuchnięty, pojawiły się sinawe i czerwone plamy, których wcześniej rano nie było. Z uwagi na ww. stan rodzina zawiozła ją do O godz. 12.20 została przyjęta na SOR, przeprowadzono m.in. badania EKG, USG, oraz badania laboratoryjne - rozpoznano żółciowe zapalenie trzustki. Ok. godz. 16 podczas pobytu na, w drodze do toalety straciła przytomność. Pomimo podjętych czynności reanimacyjnych pacjentka zmarła o godz. 16.35.

Po przeprowadzeniu w dniu2019r. sekcji zwłok jako przyczynę zgonu wskazano ostre zapalenie trzustki.

Obwiniony nie figurował w Rejestrze Ukaranych Lekarzy i Lekarzy Dentystów RP prowadzonym przez Naczelną Izbę Lekarską.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty, tzn. skargę (k), postanowienie Sądu Rejonowego w z dnia2020r. sygn.. akt, protokół sekcyjny (k), sprawozdanie sądowo-lekarskie wraz z opinią (k), postanowienie o umorzeniu śledztwa (k), dokumentację medycznąz (k) oraz informację o niekaralności (k), a także w oparciu o zeznania świadków -

przeprowadzone w toku postępowania karnego w Prokuraturze Okręgowej w, tzn. (k.), (k), (k), (k), (k) oraz (k). Częściowo Sąd wziął pod uwagę wyjaśnienia Obwinionego zawarte w piśmie z dnia2021r. (k) oraz w piśmie z dnia2021r. Obwiniony lekarzw postępowaniu nie stawiał się na rozprawę, usprawiedliwiając nieobecność złym swoim stanem psychicznym.

Sąd zważył co następuje:

Po wnikliwym rozpatrzeniu sprawy Sąd uznał, że w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina Obwinionego lekarzanie budzi wątpliwości.

Dokumentacja medyczna zoraz z złożona do akt sprawy jest pełna i stanowi potwierdzenie faktów, co istotne została sporządzona przez osoby do tego uprawnione i w przepisanej prawem formie. Żadna ze stron nie podważyła skutecznie wiarygodności tego dowodu. W ocenie Sądu należało zatem uznać ją w całości za wiarygodną.

Sąd oparł się w znacznej mierze na dokumentacji z postępowania karnego. Prawdziwość tej dokumentacji, w tym odpisy orzeczeń, odpisy protokołów przesłuchania świadków, czy opinia biegłego nie budziły w toku postępowania żadnej wątpliwości co do ich wiarygodności i zupełności. Zostały sporządzone przez uprawnione osoby w sposób przewidziany przepisami prawa. Zważyć należy, że powyższe dowody ze sobą korespondowały, wzajemnie się uzupełniając. W aktach sprawy brak jest nadto innych dowodów bądź informacji, które podważyłyby ustalenia poczynione na ich podstawie. Z tych względów należało dać im wiarę.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz, złożonym w toku sprawy karnej. Zeznania te pozwoliły ustalić stan faktyczny w sposób nie budzący wątpliwości co do przebiegu całego zdarzenia. Przebieg zdarzenia i sposób postępowania Obwinionego lekarza wobeczostał przedstawiony w sposób wiarygodny, nie dający podstaw do podważenia jej wiarygodności. Zeznania były spójne i co do zasady rzeczowe, korelowały ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją medyczną, były przy tym konsekwentne i uzupełniały się wzajemnie. Żadna z ww. osób nie miała absolutnie żadnego interesu w obciążaniu Obwinionego lekarza swoimi zeznaniami, przed zdarzeniem objętym postępowaniem karnym czy wnioskiem o ukaranie.

Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości, że Obwiniony popełnił tym samym przewinienie zawodowe w rozumieniu art. 53 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich, naruszając obowiązek wykonywania zawodu lekarza zgodnie z wskazaniem

aktualnej wiedzy medycznej, dostępnymi mu metodami i środkami zapobiegania, rozpoznawania i leczenia chorób, zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz należytą starannością zawarty w art. 4 ustawy z dnia 05 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry. Przypomnieć należy, że Obwiniony, tak jak każdy lekarz, ma obowiązek przestrzegać zasad etyki lekarskiej oraz przepisów związanych z wykonywaniem zawodu lekarza (*art. 8 ustawy o izbach lekarskich z 02.12.2009r.*). Sąd zwraca dodatkowo uwagę, że zgodnie z treścią art. 9 KEL zasadą jest, że lekarz może podejmować leczenie jedynie po uprzednim zbadaniu pacjenta. Nakaz uprzedniego zbadania pacjenta ma pozwolić lekarzowi zebrać odpowiednią ilość informacji, także podczas osobistej obserwacji pacjenta, aby móc odpowiednio ocenić jego stan zdrowia w danym momencie. Wywiad lekarski dopiero w połączeniu z badaniem fizykalnym stanowią podstawę do wyboru kolejnych metod diagnostycznych, czy leczniczych.

Obwiniony w trakcie postępowania dowodowego nie przyznał się do winy. Niestety nie uczestniczył w rozprawie odbywającej się w Okręgowym Sądzie Lekarskim. Niewątpliwie jednak za karygodne należało uznać postępowanie Obwinionego lekarza - niewykonanie pełnego badania lekarskiego ciężko chorej pacjentki Należało także uznać, że Obwiniony lekarz w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego czynu nie dał posłuchu obowiązkom należytego postępowania wobec pacjentów wyrażonym w przytoczonej we wniosku o ukaranie normom prawnym, w tym normie art. 8 i art. 9 KEL, chociaż należało takiego podporządkowania się wymagać. W sprawie nie ujawniły się żadne szczególne okoliczności po stronie Obwinionego, które uniemożliwiłyby Mu podporządkowanie się ww. obowiązującym zasadom.

Sąd uznał, że za powyższe przewinienie należało wymierzyć karę upomnienia. Przy wymiarze kary Sąd przyjął jako okoliczność łagodzącą dotychczasową niekaralność lekarza. Sąd przyjął, że postępowanie Obwinionego lekarza w czasie zdarzenia nie było celowe i miało charakter incydentalny. Sąd uznał, że kara upomnienia będzie adekwatna do stopnia winy lekarza, naruszenia przez niego zasad etyki i deontologii zawodowej. W ocenie Sądu ta kara spełni cele stawiane karze, gdyż jej moc prewencyjnego oddziaływania na środowisko lekarskie będzie odpowiednia. Nadto kara surowsza (*np. zawieszenia bądź pozbawienia prawa wykonywania zawodu*) byłaby karą zbyt surową. W świetle ujawnionych okoliczności należało uznać, że istnieją przesłanki, aby przypuszczać, że Obwiniony powstrzyma się w przyszłości od działań sprzecznych z normami regulującymi wykonywanie zawodu lekarza i normami zawartymi w Kodeksie Etyki Lekarskiej oraz będzie sumiennie wykonywał swoje obowiązki mając na uwadze doświadczenie w niniejszej sprawie.

Odnosnie kosztów postępowania wskazać należy, że Sąd Lekarski postanowił zwolnić ukaranego lekarza od kosztów postępowania z uwagi na jego zły stan zdrowia i kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.